

OPINIE – Perceptie en salomonsoordelen in de zaak Marc Coucke en Omega Pharma

Date : 30 augustus 2021

Was het strategie? Of gewoon perceptie? Een Amerikaans bedrijf eist [1,9 miljard euro](#) terugbetaling van twee verkopende partijen, in deze Waterland en [Marc Coucke](#), en ‘krijgt slechts’ 266 miljoen euro. ‘Coucke wint’ titelden populaire kranten. Hij moet ‘slechts’ 130 miljoen betalen, bijna een belachelijk bedrag. Een weekend later is de sfeer al iets nuchterder. Perrigo ‘krijgt’ niets, het ontvangt een stukje terug van wat het al betaald heeft. Coucke en Waterland zijn wel veroordeeld voor misleiding. Of oplichting? Of fraude? Marc Coucke is enkel verantwoording verschuldigd aan zichzelf, zijn gezin en zijn bankiers. [Waterland werkt met het geld van vermogende families](#). Perrigo wordt in de VS achtervolgd door kleine aandeelhouders die zich nu terecht bedrogen voelen door de te dure aankoop van Omega Pharma. Een arbitrage is geheim. Zolang de betrokkenen niets zeggen. We zullen zien.

Er was al een voorgaande opmerkelijke arbitrage in België, eentje waarover de kranten om begrijpelijke redenen niets schrijven. Journalist en uitgever Guido Van Liefferinge ging met [mediamagnaat Christian Van Thillo](#) in arbitrage over een fundamenteel geschil omtrent royalties op onder meer het populairste weekblad in Vlaanderen “Dag Allemaal”. Het werd een harde strijd die meer dan 10 jaar aansleepte en waarbij Van Liefferinge alle middelen inzette, ook na de arbitrage, tot aan het Hof van Cassatie. Over de zaak ten gronde binnen arbitrage, over schuld en boete, raakte niets bekend. Van Thillo moet wel jaarlijks 150.000 euro betalen aan een vennootschap van de nu 80-jarige Van Liefferinge zolang er geen definitief oordeel is. Een oordeel dat er wellicht nooit meer zal volgen. In de spread sheets binnen DPG Media van Dag Allemaal is dus een lijfrente ingeschreven van 150.000 euro per jaar. *(Lees verder onder de foto)*

Ook over de arbitrage tussen Coucke, Waterland en Perrigo mogen of kunnen geen details naar buiten komen. Vraag is of dat ook niet zal gebeuren. Er zijn nu drie vragen die zich opdringen. Eerste vraag: zal één van de drie partijen nog gerechtelijke stappen ondernemen? Optie daarbij is een pleidooi waarbij gesteld wordt dat één van de drie advocaten-arbiters niet onafhankelijk was of kon zijn in een proces dat ondertussen al 7 jaar duurt. Tweede vraag: zal één van de drie partijen communiceren? Perrigo wellicht wel. Het Amerikaanse bedrijf is

beursgenoteerd en moet afrekenen met ontevreden aandeelhouders. Ze kunnen dus proberen de schuld af te schuiven op Coucke en Waterland. Ook Waterland heeft een achterban die ze moeten informeren. Dat zijn hun cliënten-investeerders. Wellicht worden die persoonlijk benaderd en niet via de pers. Derde vraag: welke perceptie blijft achter? Het brede publiek zal zweren bij de oude volkswijsheid “waar rook is, is vuur”. Er moet dus wel iets aan de hand zijn met Marc Coucke. Kijk maar naar Anderlecht ! Wie in de zon loopt moet geen boter op zijn hoofd hebben. *(Lees verder onder de foto)*

Over die zon gesproken. De Tijd wist als eerste te melden dat het bedrag 266 miljoen euro was. De Standaard wist korte tijd later te melden dat dat bedrag een stuk hoger lag, misschien wel 350 miljoen met interesten over 7 jaar en procedurekosten. Volgens De Standaard is er wel degelijk sprake van fraude in het oordeel van de arbitrage, fraude in hoofde van Waterland en Coucke. En misschien wel meer in hoofde van Coucke die verantwoordelijk wordt gesteld voor het management bij Omega terwijl Waterland enkel investeerde. De tegeneis die Coucke prompt formuleerde tegen Perrigo werd trouwens verworpen. De Tijd weet dan weer dat Coucke zijn holding Alychlo niet zal moeten vereffenen om de boete te betalen. Dit opbod in analyses is journalistiek goed werk. Maar de financiële spin doctors begrijpen dit proces en kennen er de zwakke kanten van.

Ons salomonsoordeel is dat slechte heelmeesters stinkende wonden maken. Alle partijen zijn verliezers in dit verhaal, maar Coucke en Waterland zijn grotere verliezers. Perrigo ligt niet wakker van de perceptie in België. Ze hebben veel gevraagd in de hoop veel te krijgen. Ze hebben wellicht gekregen waar ze recht op hebben. Algemeen wordt gesproken van omzetfraude. Omega zou goederen bedoeld voor verkoop in apotheken en in consignatie bij farma groothandelaars als omzet en winst hebben geboekt. Voor een miljardenbedrag kan je zoiets fysiek niet opzetten. Voor enkele tientallen miljoenen euro's ongetwijfeld wel. Het zijn oude truken van de foor. Truken die bij de Amerikanen niet pakken. Dat wisten we al van bij Lernout & Hauspie. Die verkochten 20 jaar terug al softwarepakketten aan onbestaande bedrijven met adres in de Libanese bergen.